

MOT DEN HEMLIGHETSFULLA ÖKNEN

Skarpt skulpterade och eroderade sediment vid högra stranden den 1 maj.

och stoft bildas som efter en bomb. Vågsvallet går tvärsöver floden, som här är hundra meter bred. Vi gunga lustigt i sjögången.

Sedan lugn en stund. Chia Kwei, som är kristen, sjunger en psalm, som han lärt sig vid en svensk missionsstation. Högtidlig ljuder sången över floden, på vars vatten förut aldrig kristna eller muselmanska hymner klingat.

Åter höres ett dånande brus för över. Är stormen i antågande? Det tilltar i styrka. Tydligen åter en fors. Vi landa för spaning. Vi trotsa forsen och susa över dess kokande, brusande vågor. "Snart rulla vi runt", säger Sadik. Nej bevars, vi klara oss och äro snart åter på lugna vattenytor.

Det skymmer. Vi måste lägga och söka efter en lämplig plats med jämn mark för tältet. Men sådan är sällsynt i ett så sönderfrätt jardanglandskap. Den lägerplats vi slutligen välja är originell, krönet av en 7 m. hög jardangås, vars yta är absolut jämn som ett golv. Där uppe reses tältet och köket ordnas. Roddarna föredra sänkan vid dess fot. Jardangåsen ligger i NNO—SSV. Från dess krön är utsikten storartad över ett